

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci

žalobce: **T. P.**, státní příslušník [stát]
bytem [adresa]
zastoupený zmocněnkyní Mgr. V. K.
se sídlem [adresa]

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.5.2015, č.j.: MV-39061-3/SO-2015

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 15.1.2015 č.j. OAM-27475-19/TP-2012 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), jímž byla dle ustanovení § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu podaná dle ustanovení § 68 zákona o pobytu cizinců, neboť správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce řádně nedoložil zákonem požadovanou výši příjmů, přičemž v rámci správního řízení nebylo zjištěno, že by rozhodnutí správního orgánu prvního stupně znamenalo nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života žalobce. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

2. V *prvním, respektive hlavním žalobním bodu* žalobce namítá, že správní orgán (prvního stupně) své rozhodnutí žalobci neoznámil v souladu s § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť zástupkyni žalobce předložil stejnopis nesprávného usnesení, které již bylo odvolacím správním orgánem (žalovanou) zrušeno a znemožnil tak žalobci řádně a včas uplatnit svá práva plynoucí z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobce uvedl, že byl do 28.1.2015 zastoupen paní M. H.. Téhož dne došlo k odeslání správnímu orgánu prvního stupně plné moci novou zmocněnkyní žalobce, Mgr. V. K. Dne 5.2.2015 se zmocněnkyně žalobce dostavila ke správnímu orgánu prvního stupně a žádala předání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, které ji však předáno nebylo, mělo jí být následně zatelefonovalo, kdy jej obdrží, zmocněnkyně podala téhož dne blanketní odvolání, které bylo po obdržení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odůvodněno, a to dne 4.3.2015.
3. V *druhém žalobním bodu* žalobce namítá, že podal odvolání proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí, které mu bylo správním orgánem poskytnuto, aniž by blíže rozvedl, kdy a jak se tak mělo stát. Žalovaná se tak měla zabývat odvoláním, které zmocněnkyně žalobce podala dne 4.3.2015, po dřívějším podání blanketního odvolání dne 5.2.2015 a zohlednit, že jej podala proti „nesprávnému“ prvostupňovému rozhodnutí.
4. Žalobce ve své žalobě navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věci ji vrátil k novému rozhodnutí.
5. Žalovaná ve svém vyjádření námitky žalobce odmítla a odkázala na spisový materiál a na své napadené rozhodnutí. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo doručeno žalobci, respektive jeho předchozí zmocněné zástupkyni, M. H., a to dne 26.1.2015. K druhému žalobnímu bodu se žalovaná vyjádřila tak, že Mgr. V. K. zastupuje žalobce v řízení od 30.1.2015, tedy ode dne doručení plné moci správnímu orgánu prvního stupně. Dne 5.2.2015 podala zmocněnkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včasné blanketní odvolání, které následně dne 5.3.2015 doplnila. Podané námitky nesměřovaly k důvodu, pro který byla žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu zamítnuta, neboť žalobce v odvolání vyjádřil přesvědčení, že splňuje podmínky dle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, konkrétně podmínku pobytu na území České republiky po dobu 5 let, jakožto předpoklad pro podání žádosti o udělení trvalého pobytu.
6. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

7. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání na základě ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „soudní řád správní“), kdy žalovaný vyjádřil souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání a žalobce se k této možnosti přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud zároveň dospěl k závěru, že o žalobě je možné rozhodnout na základě důkazů založených ve správním spise, neboť žalobce nenavrhł žádné nové důkazy, které by již ve správním spise nebyly obsaženy, jejich provedení soud proto považoval za nadbytečné.
8. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, odst. 2 soudního řádu právního, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil k uplatněným žalobním bodům následující skutečnosti. Žalobce byl v řízení zastoupen nejprve paní M. H. na základě plné moci ze dne 16.10.2012. Dne 4.12.2012 podal žalobce u Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky žádost o povolení k trvalému pobytu. Uvedený správní orgán rozhodl usnesením ze dne 28.5.2013 č.j. OAM-27475-8/TP-2012 o zastavení správního řízení dle ustanovení § 169 odst. 8 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nebyl k podání žádosti oprávněn (dále též „předchozí provstupňové rozhodnutí“). Usnesení bylo dne 7.6.2013 doručeno zmocněnkyni žalobce paní M. H. Proti uvedenému usnesení bylo dne 18.6.2013 podáno zmocněnkyní žalobce odvolání, na základě kterého bylo napadené usnesení rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech cizinců ze dne 25.8.2014 č.j. MV-87324-6/SO-2013 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky následně věc znovu projednal a rozhodnutím ze dne 15.1.2015 č.j. OAM-27475-19/TP-2012 žádost žalobce o udělení trvalého pobytu zamítl s odkazem na ustanovení § 75 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nedoložil požadované podklady. Toto rozhodnutí bylo doručeno zmocněnkyni žalobce paní H., dne 26.1.2015. Dne 30.1.2015 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena nová plná moc žalobce udělená Mgr. V. K., datovaná dnem 18.12.2014, společně s žádostí o urychlení rozhodnutí ve věci. Ve spisovém materiálu je dále založeno rukou psané blanketní odvolání zmocněnkyně Mgr. V. K. proti rozhodnutí č.j. OAM-27475/TP-2012 s datem 5.2.2015, opatřené podacím razítkem prvostupňového správního orgánu z téhož dne. Toto blanketní odvolání Mgr. K. podáním ze dne 4.3.2015 odůvodnila. V odůvodnění odvolání žalobce vyjadřuje přesvědčení, že splnil podmínky žadatele o povolení k trvalému pobytu a byl tudíž k podání žádosti oprávněn. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná poukázala na to, že rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 15.1.2015 č.j. OAM-27475-19/TP-2012 došlo k zamítnutí žádosti žalobce pro nedoložení požadovaných dokladů, nikoli k zastavení řízení pro neoprávněnost podání žádosti, žalovaná proto považovala námitku žalobce o splnění nepřetržitého pobytu na území ČR po dobu 5 let za nedůvodnou a rozhodla tak, že odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 15.1.2015 potvrdila. Rozhodnutí žalované bylo dne 28.5.2015 doručeno zmocněnkyni žalobce Mgr. K. Ve spisovém materiálu je rovněž založen Záznam o nahlédnutí do spisu zmocněnkyní žalobce Mgr. V. K. ze dne 1.6.2015, tj. po vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

10. Po přezkoumání žalobních bodů dospěl soud k těmto závěrům.

11. V *prvním žalobním bodu* žalobce namítal nesoulad postupu správního orgánu (prvního stupně) se zákonem, když žalobci v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 správního řádu neoznámil své rozhodnutí, čímž žalobce zkrátil o právo podat proti rozhodnutí opravný prostředek v podobě odvolání. Žalobní námitka není důvodná. Podle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si může účastník zvolit zmocněnce s tím, že zmocnění se prokazuje plnou mocí. Dle § 34 odst. 2 správního řádu zároveň platí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Jak vyplývá ze správního spisu, v době rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tedy ke dni 15.1.2015, byla zmocněnou zástupkyní žalobce paní H., které bylo v souladu se zákonem toto rozhodnutí doručeno do vlastních rukou dne 26.1.2015. Až dne 30.1.2015 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc Mgr. K., jakožto nové zmocněnkyně žalobce. I přes skutečnost, že plná moc byla zmocněnkyni udělena již 18.12.2014, správnímu orgánu byla její existence prokázána až doručením dne 30.1.2015 a až od tohoto dne mohla ve vztahu k Mgr. K. vyvolávat právní účinky. Správní orgán prvního stupně proto nemohl vědět, že žalobce zmocnil ke svému zastupování jinou osobu, rozhodnutí tak zaslal jemu známé zmocněnkyni, tento postup byl v souladu se zákonem a žalobce jím nebyl zkrácen na svých právech. Sama Mgr. K. proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala v zákonné lhůtě dne 5.2.2015 blanketní odvolání, které následně dne 5.3.2015 doplnila. Tvzení nové zmocněnkyně žalobce Mgr. K., že se dostavila ke správnímu orgánu prvního stupně dne 5.2.2015, žádala vydání prvostupňového rozhodnutí, čemuž nebylo správním orgánem vyhověno, mělo jí být následně zatelefonovalo, kdy jej obdrží, a údajně jí mělo být předáno předchozí prvostupňové rozhodnutí (aniž by bylo z žaloby zřejmé, kdy a jak se tak mělo stát), neodpovídá obsahu správního spisu. V něm totiž není založen žádný záznam o nahlížení do spisu nebo jiném jednání správního orgánu se zmocněnkyní žalobce dne 5.2.2015, ačkoli v jiný den (1.6.2015) tak správní orgán učinil. Ve spise je ke dni 5.2.2015 založeno pouze podání blanketního odvolání psané rukou a opatřené podacím razítkem správního orgánu dne 5.2.2015. Žalobkyní uváděná tvrzení jsou tak v přímém rozporu s obsahem spisového materiálu a soud jim neuvěřil. Průkazem tvrzeného děje nemohlo být ani předchozí prvostupňové rozhodnutí připojené k žalobě. Toto rozhodnutí, jak soud ověřil, je součástí spisového materiálu a je opatřeno razítkem s datem vydání 28.5.2013, a razítkem „vypraveno 29.5.2013 (nikoli rukou psaným datem 15.1.2015). Správní orgán prvního stupně přitom neměl důvod předávat/doručovat nové zmocněnkyni žalobce rozhodnutí, které již předtím řádně doručil. Soud je přesvědčen a odpovídá to i prvostupňového správního orgánu a žalovaného, známé soudu z rozhodovací činnosti, že pokud by se zmocněnkyní žalobce správní orgán dne 5.2.2015 jednal a předal jí toho dne či někdy později předchozí prvostupňové rozhodnutí, nepochybně by o tom sepsal záznam, respektive nechal novou zmocněnkyni nahlédnout do spisu (případně si pořídit opisy a výpisy), jak se i stalo dne 1.6.2015, či by byl ve spise doklad o „opětovném“ zaslání předchozího prvostupňového rozhodnutí zmocněnkyni. Tak tomu ale není. Lze tak uzavřít, že rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo řádně doručeno dřívější zmocněnkyni žalobce a bylo na nové zmocněnkyni žalobce Mgr. K., aby převzala podklady správního řízení od dřívější zmocněnkyně, či přímo od žalobce nebo se řádně a

včas seznámila s obsahem spisového materiálu u správního orgánu a na jeho základě případně řádně uplatnila v zastoupení žalobce opravný prostředek. Její nesoulad odvolacích bodů s důvody odvoláním napadeného rozhodnutí nemůže jít k tíži správního orgánu, který postupoval v souladu se zákonem.

11. Soud neshledal opodstatněným ani *druhý žalobní bod*, neboť je zřejmé, že zmocněnkyně žalobce napadla odvoláním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 28.5.2013, kterým bylo zastaveno správní řízení a které bylo k odvolání žalobce již dříve zrušeno, nikoli rozhodnutí ze dne 15.1.2015, kterým byla žádost žalobce o povolení trvalého pobytu zamítnuta z důvodu nepředložení požadovaného dokumentu prokazujícího prostředky žalobce k trvalému pobytu. Zmocněnkyně v odůvodnění odvolání ze dne 5.3.2015 vyjadřuje přesvědčení o splnění podmínek žalobce k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, což skutečně představuje irelevantní námitku ve vztahu k obsahu rozhodnutí ze dne 15.1.2015 o zamítnutí žádosti žalobce pro nedoložení potřebných podkladů. Tvrzení žalobce, že žalovaná se k odvolací námitce nijak nevyjádřila, však není pravdivé, když žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že tato námitka žalobce je nedůvodná, neboť se netýká přezkoumávaného rozhodnutí. Soud ani v tomto postupu žalované neshledal žádné pochybení.
12. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního, kdy žalobce neměl úspěch ve věci, a proto mu nemohla být náhrada nákladů řízení přiznána. Žalovaná ve věci úspěšná byla, avšak soud neshledal, že by jí v souvislosti s řízením o podané žalobě vznikly důvodné náklady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. ledna 2018

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

